Kun-Szent-Márton, 1887. május 29. 3. szám. Első évi folyam.

KUNSZENTMÁRTON és VIDÉKE

HELYI ÉS A TISZAZUG ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ HETIKÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egy évre . . . . . 4 forint.
Félévre. . . . . 2 forint.
Negyed évre . . . . 1 forint.

SZERKESZTŐSÉG:
a kerületi használ levő iskola 5. sz.
Kiadóhivatal:
főtér, Némedy-testvérek házában.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE:
a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. — Bélyegdíj külön 30 kr.

NYILTTÉRBEN
minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Megjelen minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:
VERESS JÁNOS.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Pünkösdre.

Ma tizednapja, midőn a Jézus Krisztus menybemenetelének felséges emléknnepét tartá az emberiség sok milliója.

Jézus hitének követői, de kiválóan apostolai, tiz napig imádság és a legnagyobb félelmek között várták az üdvözitő által küldendő szent lélek Isten eljövetelét.

Jézus Krisztus egyházának hite örök oszlopokra van helyezve. Ő, az isteni nagy mester, három évig oktatá a hit dolgaiban tanitványait és apostolait és csak azután hagyá magokra őket, midőn látta, hogy az ő isteni nagy művének hirdetésére vannak követői. Azonban eltávozása után megerősitésül elküldé nékik a szent lelket, hogy állandóan velök maradjon. Eljött a szent lélek Isten, betölté Krisztus tanitványainak szivét és lelkét erős hittel. Megvilágositá elméjüket és feloldozá nyelvüket, hatalmat adván nekik arra, hogy széles e világon erősek és képesek legyenek, minden nemzeteknek hirdetni azt a tant, melynek követése és megtartása visszatart minden embert a tévelygés utjától.

A szent lélek Isten mindig velünk van, hisz ő nemcsak az apostolok, hanem az egész emberiség segitségére lett elküldve. — Ha a szent lélek Isten nem működött volna az apostolokkal, a sok üldözések és szenvedések közepette elcsüggedtek volna.

A sok vértanu, kiket Krisztus tanainak hirdetéséért agyonkövezték, látta a veszélyt, mely őket érni fogja, de a szent lélek megerősitő kegyelme erőssé tette őket, még akkor is hirdetni az üdvözitő hitet, midőn biztos halállal állottak szemben. Hány meg hány hittérito lesz mai napság is erős hitének vértanuja? Igen sok. Ott igyekeznek az igaz üdvözitő vallás fáklyáját meggyujtani, hol az emberiség még az egy Isten lételét nem ismeri. Igen, azok között, kik a napot, vagy valamely más égitestet és állatokat imádnak, kik annyira vadak, hogy saját fajokat emésztik fel. Ily rétegébe az emberiségnek hatolnak be a hittérítők.

Mi adja nékik azt a lelki erőt, azt a bátorságot? Krisztus hitében erős meggyőződés, és a szent lélek működése. De kérdem, létezik e ember, ki a tévelygésektől ment lenne? Nemde minden embernek szüksége van a szent lélek segitségére? — A hit világa és az abbani erősség menti meg az embériséget az elsülyedéstől. Vagy azon ember, ki az erkölcsiségnek és müveltségnek birtokában nincs, mi tartja vissza a rosztó? A hit; de csak az erős hit. Az erős hitre szüksége volt mindig az emberiségnek és szüksége lesz örökre.

Belátták ezt már a keresztenység alapitásának első korszakában és már akkor tettek oly fontos intézkedéseket a hitbeni megerősitésre, mely a jelen korban is követésre méltó. Az igaz, hogy a különböző felekezetek különböző szokások szerint járnak el; de valamennyinek egy a magasztos célja: t. i. a hitbeni megerősités. A görög egyházakban épen ugy, mint a kereszténység alapitásának első korszakában, a keresztséggel egyidejüleg erősittetik meg a kisded a hitben. Mig a rom. cath. és ev. ref. vallásuak csak akkor részesitik a növendéket a bérmálás, vagy confirmátióban, mikor az már kellőleg oktatva van és képes felfogni mindazon tanokat, melynek megtartása és követése utján valódi tagjává lesz egyházának.

A mai, mételyezett korszakban, midőn az emberiségnek legnagyobb része az anyagiak után kapkod, az élveket kergeti; ma látjuk azt, mily kevesen vannak olyanok, kik hitökben állhatatosak és erősek. Némelyek pénzért, hirnév, vagy megélhetésért elhagyják vallásukat. Mások üldözések és csapások közepette kétségbeesnek. Elveszitve a hit világát, elsülyednek, vagy reményüket veszitve, a legborzasztóbb lépésre, az öngyilkosságra határozzák el magukat. Alig 12—15 éves a növendék, felebbvalója, vagy szüleinek egy komolyabb intésére az öngyilkosság eszméjével foglalkozik. És kérdem, honnan s miből származik mindez? A vallás iránti közönyösségből. A szülők közönye áthäramlik a gyermekekre. Oda kell törekedni minden szülőnek, hogy idejekorán csepegtesse gyermekei szivébe a vallást, a hit magasztosságát, de e mellett szoktassa hasznos és szorgalmas munkához, hogy a később bekövetkező időben a növendék ne érezze magát gyengének sem a lelki, sem a testi küzdelmekkel szemben.

Valamint a gyermek addig boldog, mig gyermekéveit éli, ugy egy felnőtt ember is csak addig leli boldogságát vagyonában és mindenében, amivel bir, mig munkájának közepette Istent hivja segitségül; mig az ünnepek megtartása neki lelki örömet szereznek; mig áhitattal van vallása iránt.

Minden csapásainkban és üldözéseinkben forduljunk tehát a vigasztaló szent lélek Istenhez, ki egyesiti magában a bölcsességet, az értelmet, a tanácsot, az erősséget, a tudományt, a szeretetet és ájtatosságot. Ő segitségünkre fog lenni és megerősit félelmeink minden perceiben.

Városi közgyülésből.

Kunszentmárton város képviselő-testülete folyó hó 25-én délelőtt gyülést tartott; melynek tárgysorozata a következő volt:

1. E öterjesztés aziránt, hogy a helybeli hetiv ásárokon vidéki iparosok iparcikkeket árulhatnak-e, vagy nem?

2. 1881. évben az alsógatak kiépitésére befizetett, de fel nem használt összeg hová fordittassa iránt kö detiségi jelentés.

3. Biró Gáspár és társai kérvénye az árvatári kölcsönök kamatlábának 6%-ra leszállitása iránt.

A mint e tárgysorozatból látjuk, minden egyes tétel igen fontos és a város közügyébe vágó, mindennek dacára kevés érdeklődést láttunk a városatyák részéről, mert a közgyülésben megjelentek számát, a tisztikaréval együtt, alig tehetjük 17—19-re. Es alkalommal nem rövjuk fel a képviselőknek a mulasztást, mert ugy ők, mint mindazok, kik a Körös folyó mentén kaszálókkal rendelkesnek, a rohamosan áradó viz elől igyekestek takarmányukat legalább nyers állapotban megmenteni.

Visszatérve a gyülés tárgyaira, határoztatba hozatott az első tárgyat illetőleg az, hogy ha a Kunszentmárton város szomszédságába eső városok helybeli iparosainknak megengedik azt, hogy hetiv ásáraikon iparcikkeikkel megjelenhetnek és azt árusithatják, az esetre hatóságunk is beleegyezik abba, hogy azon vidékiek, városunk részéről is a fentemlitett kedvezményben részesüljenek. Ezen határozatnak kapcsán óhajtandó volna hatóságunk részéről oda működni, hogy, főkép azon áruk és élelmi cikkek, melyekre a lakosságnak szüksége van, csak azután adatnék vidékiek és idegen tartózkodásuaknak, ha már a helyi szükséglet ki van elégitve. Ezen eljárást követi megyénk székvárosa: Szolnok is és több más vidéki város. — Azt hiszük, a mi más városok lakóira üdvös, az nékünk sem fog ártalmunkra lenni.

A gyülés második pontjára nézve abban állapodott meg a képviselő testület, hogy az 1881-ben befolyt gátépitési fennmaradt összeg ne osztassék ki a befizetők között, mint ast némely képviselők óhajtották, hanem dörditassék községi utaink és csatornáink fenntartására.

A harmadik tételre vonatkozólag kimondotta a közgyülés, (Biró Gáspár és társai kérvénye), hogy illetékesen akkor bocsátkozik e tárgyba, ha az árvaszék, melynek a kérvény átadatott, azon véleményt fogja adni, hogy az árvatári kölcsönök 6%-ra leszállithatók.

Midőn e közgyülés alkalmából nyilt terünk először városunk közügyével foglalkozni; legyen szabad a tartandó gyülésekre nézve saját véleményünket elmondani.

Vannak oly tételei időnkint a képviselőtestületnek, melyek felsőbb hatósági rendeleten alapulnak; az ily rendeletek feletti meddő vita és többek félszeg felfogásának nyilvánitása már amultban is igen sok kellemetlenséget okoztak, sőt városunk közügyére talán kárt is idéztek elő; kivánatos tehát ily ügyekben az előadó szakközegnek meghallgatása, és annak véleménye legyen az irányadó.

A ni az egyes, helyi érdekü és egészen a képviselőtestület határozatától függő ügy; az behatóan, higgadtan vitatassék meg: mert több hozzászólás után lehet valamely eszmét, vagy dolgot teljesen érvényre emelni. Soha se vessese az egyes képviselőket a kicsinyes személyi érdek, hanem városunk jól felfogott érdeke. Nem azért kell valamely határozatot üdvösnek és jónak tekinteni, mert egyesek céljaik elérésére azt jónak látják; hanem igenis azért, hogy az által mindnyájónk közös jóléte mozditassék elő.

Ne tápláljon bizalmatlanságot egy képviselő se a város tisztviselői iránt, mert akkor saját magával jön ellentétbe. Tisztelje és legyen segitségére maga a képviselőtestület a városi tisztikarnak, mert csak az együttes körem ködéssel lehet napról-napra városunk jólétét és haladását jó irányban előbbre vinni. Azokat a tiszviselőket, kiket bizalmunkkal megajándékoztunk és

kikre közügyeink vezetését biztuk, tekintsük még a legnagyobb bizalmi ügyeinkben is felettes közegünknek, és működéskörüket ne tekintsük szolgaiasnak; hisz őket városunk összes lakosságának ügyei vezetésére választottuk és választjuk.

Ily népességü, vagyonos és kellő értelmiséggel biró városnak nem szabad semmi üdvös és hasznos téren hátramaradni; tenni valónk pedig ugy a földmivelő, mint az iparos osztály haladására, igen sok van.

Jó akarat és tevékenységgel nálunk ép ugy kivihető minden, mint a velünk egyenlő nagyságu városokban.

A jó irányban előre haladás legyen tehát minden egyes városi képviselőnek nemes törekvése.

Világfolyása.

A magyar országgyülés 1884—87. évi, utolsó három éves cyklusa is véget ért s ős Budavárában május 26-án trónbeszéddel vett bucsut a távozó, volt honatyáktól a legelső magyar ember: a király. — Bezárultak tehát a t. ház kapui, s hol még csak pár nappal előbb is törvényt alkottak s döntöttek a haza sorsa felett, ma már csöndes minden. E csöndesség azonban csak az üresen maradt t. házon tapasztalható, maga az ország annál zajosobb események szinhelye: követválasztásra készülnek mindenütt; folynak a korteskedések derüre-borura s a választási mozgalmak képezik a belügyi események legfontosabb részét. Egy-két nap mulva már a volt képviselők is mind otthon lesznek választóik közt beszámoló- vagy programmbeszédet tartani, hogy a néhány hét mulva megejtendő választásokra hiveket toborozzanak maguk köré.

A háboru vagy béke kérdését illetőleg ujabban Oroszország felől is sötét felhők kezdenek tornyosulni: Lengyelországban nagyon megszaporitották a raktárakat s julius végéig meg is akarja azokat tölteni az orosz kormány. Ezenkivül Lengyelországban lázas sietséggel tesznek katonai intézkedéseket stratégiai vonalak épitésére; várakat erősitenek és alakitanak át s az orosz lovasságot kozákokkal erősitik és gyarapitják. — Németországot a francia hadsereg próbamozgósitása nem hagyja nyugton s szintén mozog, a kémek mikénti büntetése iránt pedig törvényt alkot.

Bulgáriában semmi jelentékenyebb nem történt, ami a bulgár-válságot illetné, mindössze Konstantinápolyból jelentenek annyit, hogy a porta elküldte köriratát a hatalmakhoz, fölhiva azokat, hogy a bulgár-ügy megoldására tárgyalásokat inditsanak, főleg pedig, hogy az üresen álló bulgár trón számára egy, vagy két jelöltet nevezzenek meg, hogy a regensség által folytonosan hangoztatott követelések végre kielégithetők legyenek.

Az orosz cár, miként azt már mult számunkban röviden jeleztük, nejével és a trónörökössel csakugyan elment a dóni kozákok közé s a kozákok fővárosában: Novocserkaszkban a trónörökös ünnepélyesen átvette a kozákok hetmanjának pálcáját s fölavatták a kozákok hetmanjának, főparancsnokának. A cár tehát, bár sokáig huzta a kozákok közé való lemenetelét, fölkereste kozákjait, akik a nagy orosz birodalom legvadabb katonái hirében állanak. Ez az utazás a mai viszonyok között épen nem lehet reá nézve kellemes; mert hosszu utjának minden egyes pontján tartani lehetett egy-egy váratlan támadástól, vagy merénylettől, noha a kirendelt katonaságnak ugyszólván sorfalat kellett képezni a balti tengertől egész az azovi tengerig, s annak dacára is csupa aggodalom mellett nézhetett csak utjának végcélja felé. Azt mondják, hogy a szükség kényszeritette a cárt ezen ut megtevésére s hogy az nem volt elkerülhető. Szükség volt pedig megnyugtatni a kozákokat, megnyerni bizalmukat s áldozatot hozni; mert nincs már más, akiben bizalmát vethetné, mint a hadsereg. De valjon, mikor a katonaság arra a gondolatra jön, hogy az uralkodó a kegyét keresi, nem jut-e még veszedelmesebb öntudatra, hogy ő csak egy zsarnoki trón támasza, akitől minden függ.

A cár aggodalma nem volt alaptalan, midőn a hü kozákok földjén is merénylettől rettegett, mert a minden oroszok cárját Novacserkaszkban, a dóni kozákok földjén is veszedelem fenyegette, hol 16 egyént fogtak el, akiket a szentpétervári nihilista-bizottság megbizott, hogy a cár ellen ujabb merényletet kisértsenek meg. A merénylet f. hó 13-án, mikor a cár a nemesek báljáról a császárnéval együtt lakására kocsizott, tényleg megtörtént, a cárra ezuttal is szerencsés kimenettel. A merényletet egy, a tömegben ácsorgó fiatal ember követte el, ki revolveréből a cár hintójára lőtt. A merénylőt nyomban elfogták s nála egy revolvert, egy élesre fent tőrt, egy üvegcse cyonkalit s hat revolvertöltényt találtak.

Belgiumban a munkások zavargása napról-napra fenyegetőbb alakot ölt s az ország valóságos tábori képet nyujt. A hadsereg mozgósitása mellett már a tartalékos katonák is berendeltettek s a csapatokat egymás után küldik a fenyegetett pontokra, mert attól tartanak, hogy a munkások valamennyi gyárat és iparvállalatot a levegőbe röpitenek, aminthogy már erre nézve kisérletet is tettek. Belgiumban a munkások zavargását a munkahiány és az idézte elő, hogy a legerősebb munka mellett is alig kereshettek annyit, hogy a maguk és családjuk részére a mindennapi kenyeret megkereshessék, mig a tőkepénzesek és gyárak tulajdonosai jólétben és boldogságban dőzsölnek.

Helyi és vidéki hirek.

— ***Lapunk igen tisztelt olvasóinak boldog pünkösdi ünnepeket kivánunk.***

— **Magas elismerés.** Városunk katonaügy-vezetőit a nagyméltóságu m. kir honvédelmi ministerium — a sorozás és a katonakötelesek nyilvántartása körül kifejtett szorgalom és pontos lajstrom-vezetésért, — magas elismerésével tüntette ki. Gratulálunk.

— **Jeszenszky Lajos**, városunk egyik közszeretetnek örvendő gyógyszerésze. a napokban családjával együtt Budapestre költözik. Ugy ő, mint kedves családja, habár nem sokáig tartózkodott is városunkban, az itteni társadalom minden rétegében köztisztelet és becsülésben állott. — Kivánjuk, hogy uj otthonában óhajtásai minden tekintetben teljesüljenek.

TÁRCZA.

A vén diurnista.

Imre bátyám egy alföldi városban ügyvédeskedett Életének utolsó éveiben, midőn egykor előkelő ügyvédi irodája már nagyon hanyatló félben volt, egy kivénült irnokot alkalmazott. Nem tudom, vajjon a derék tollrágó életben van-e még? Ha azonban ezen sorok netalán kezébe jutnak, ugy bizonyára reá ismer bennök saját képe mására és elégedetten fogja mondani: „Igen, ez én vagyok!“

De térjünk tárgyunkra!

A vidéki város gazzal fedett házai felett hideg, derült téli nap fénye dereng. A hótakart utcákon csak imitt-amott siet egy jól beburkolódzott borbély legény, vagy egy kékre fagyott fehércseléd.

A városka toronyórája kilencet üt. Nagybátyám már egy órája dolgozik. A kályha kellemes meleget terjeszt. A hosszuszáru pipából kék füstkarikák lebegnek a szoba tetőzete felé. A tölgyfából készült iróasztalon kedélyes rendetlenség uralkodik. A gyufatartó a pecsétnyomó mellett, a vizes üveg a himzett házisapka mellett, az arany zsebóra a hamutartó közelében teljes békességgel fér meg szomszédjával. Egy félig kiüritett kávéscsésze diszlik a dolgozótól baloldalt az asztalon. A toll sietve serceg a fogalmazópapiron.

Ekkor az ajtó megnyilik. Egy vörös arc, melynek vonásai a birkafejjel nagy hasonlatosságot mutatnak, jelenik meg a hasadékban. Varju ur az, a vén ügyvédbojtár. Fürkésző szemekkel néz körül a szobában, majd két lépést tesz előre, és megszólal:

— Jó reggelt, fiskális ur!

Nagybátyám visszanéz.

— Már ismét egy félórával későn jön, Varju. Hányszor mondjam még önnek, hogy szeretem a pontosságot?

— Bocsásson meg, fiskális ur, kissé későn feküdtem le az este, mert még a felebbezést akartam elkésziteni a legfőbb itélőszék részére .....

Varju most télikabátjának letevésével foglalkozik. Először bal ujját fogja meg. Azonban fele uton megbánja gondatlanságát; visszabujtatja bal karját és a jobbal folytatja kisérleteit. Némi huzakodás után sikerül kibontakoznia télikabátjából, mely most a legnagyobb elővigyázattal lesz a fogasra akasztva, miután külseje gondosan befelé forditatott és miután gallérjáról a képzelt port leveretett.

A télikabát-kérdés kielégitő megoldása után az alsókabátra kerül a sor. Ugyanoly fogásokkal, mint az előbbivel történt, végre ezt is sikerül a ruhafogason elhelyezni és helyébe a tintapecsétes irodai kabátot ölteni Varju ur sovány tagjaira. Midőn ezen metamorphosison is átesett, három köhintés hallszik és Varju ur zsebkendőjét keresi, hogy orrát belefujhassa.

— Nos Varju, készen van e már? — kérdi nagybátyám türelmetlenül.

— Bocsásson meg fiskális ur, tisztelettel szólván, csak orromat akartam kifujni. Borzasztó náthám van, mióta az idő oly rosszra fordult.

Nagybátyám tovább dolgozik.

Varju a kályhához vonul, a tüzfogót kezébe veszi, és a tüzet piszkálni kezdi.

— Kutyateremtette, ne csináljon oly nagy füstöt! — kiáltja nagybátyám. — A tüz lángol, — hát minek piszkálja!

— Bocsánat, fiskális ur, azt hittem, hogy kialszik, ha nem rakok rá. Megengedi?

— Jól van, hát tegyen rá fát, de gyorsan! Hiszen egész asztala tele munkával!

— Óh! azzal majd csak megbirkozunk; ami ezt illeti .....

A lángot fujja. A füst ellepi arcát. Beteszi a kályha ajtót és a tükör felé lép.

— Nos, mi az? — kérdi bátyám.

— Jaj, tekintetes fiskális ur, ne tessék haragudni, valami a szemembe ment .... rögtön kint lesz .... igy .... az ember nem is hinné, milyen alkalmatlan! Jaj, jaj ...! Egész szemem veres lett tőle! .....

— Varju! Vigye el magát az ördög, ha még most sem lát dolgára! Ha valami baja van a kályhának, ugy hivja be a cselédet!

— Igen, fiskális ur.

Ezzel kinyitja a szobaajtót.

— Böske! Böske!

— Olyan léghuzam van, hogy az ember megbolondul! — mormogja az öreg ur növekvő türelmetlenséggel. — Tegye be rögtön az ajtót! .....

— Ugy látszik, hogy a cseléd nincs itt, — felelé az irnok, — majd utána nézek!

Ezzel a konyhába sompolyog. Három, négy, öt perc telik el. Végre ismét megjelenik a pipacsszin arc a küszöbön.

— A cseléd a hetivásárba ment, — mondja, bizonyos elégtétellel mosolyogván, — már csak magamnak kell a kályha után néznem, fiskális ur.

Nagybátyám nem felel.

Varju ismét a kályhához megy, addig piszkálja és szitja, szitja és piszkálja, mig a tüz szerencsésen kialszik.

— Még sem boldogulok véle. Már most várnunk kell, mig Böske a piacról haza jő.

— Ön a legnagyobb szamár, kivel hosszu praxisomban valamikor találkoztam!

— De, fiskális ur!

— Üljön le! Semmi kedvem sincs önnel vitatkoznom.

Neheztelve foglalja el székét. A zsebkendő még egyszer bünhödik az idő mostohasága miatt. Ezután kabátja, mellénye és nadrágja minden zsebét kikutatja. Az utolsó zsebben végre megtalálja iróasztala fiókjának kulcsát.

A vasszerszámot minden oldalról jól megtekinti, azután a port ki fujja furásból és ez által éles füttyöt idéz elő.

— Mit csinál az istenért! Varju! Hát maga mindennap ismétli őrültségét?

— Bocsánat, fiskális ur, azonban jelenleg nincs igaza. Mert ha a kulcs furása be van tömve, akkor a zár rendszerint nem fordul.

Lassan kihuzza a fiókot, és két tintafoltos ujjast, tiz tollszárat és egy kétélü tollkést vesz elő. Mindezen tárgyakat gondosan maga elé rakja, a symetria törvényeit szem előtt tartva.

Egyszerre felnyulik és az ajtóhoz siet.

— Mi az?

— Megnézem, hogy Böske haza jött-e. Azt hiszem, csengettek.

- Ostobaság! Maradjon dolgánál! (Folyt. köv.)

A gőgös Káloszy Almos.

— BESZÉLY. —

Irta: SIMA FERENCZ. (3)

Ha az emberek nem szerették is, annál inkább kegyelni látszott isten Káloszy Álmost, mert a király kegye folytán nemcsak fényes állást, cimet és nagy vagyont, de a nemeslelkü német grófnővel boldog családi életet is nyert. — S mintha a természet rendje is az ő akaratához kivánna simulni, még gyermekei is ugy lettek, a mint azt ő óhajtá. Mikor már szép három fiu ékesité családi életét, akkor azt mondá, hogy ennyi fiu neki elég, s most már egy leányt kiván s akkor fejeztessék be nála a családi szaporulat. És ugy lett. A negyedik leánygyermek lett, s azután nem lett több gyermekök. S valamint az ő anyja álmokban látta meg gyermekének főuri származásu nejét, ő is álmodott gyermekének fényes jövőt. A leg-

— **Dr. Magai Sándor** kir. aljárásbiró a pünkösdi ünnepekre szülővárosába: Kunszentmiklósra ment, szülői és ismerősei látogatására.

— **A tanyai iskolák érdekében.** Molnár János városi képviselő nemrégiben megkereste a képviselőtestületet, hogy a belhatári tanyák között, miután ott a tankötelesek száma a 150-et meghaladja, iskolák állittassanak fel. A megkeresvény az iskolaszékhez, mint illetékes szakközeghez tétetett át, azon felhivással, hogy véleménye kiséretében még e tanév folyamán származtassa vissza a képviselőtestülethez, hogy igy idejekorán intézkedhessék a felállitandó tanyai iskolák ügyében. — Örvendünk, hogy képviselő részéről jött ezen inditványtétel, mert igy talán sikerül kivinni azon intézményt, melynek megvalósitásán iskolaszékünk régóta fáradozik.

— **Kápolna-javitás.** A helybeli alsó kápolna-egylet Kiss M. László egyleti gondnok felügyelete mellett, a kápolnán nagyobb javitásokat eszközöltet.

— **Puszta-Mesterszállásáról** értesit bennünket levelezőnk, hogy ott több mint 120 választó polgár rendületlenül áll Dr. Tóth Ernő függetlenségi képviselő mellett.

— **A szabadelvü-párt** végrehajtó bizottsága ugy helyben, mint a Tisza-zugban már megkezdte működését. A jelek oda mutatnak, hogy Lukács Béla szabadelvü képviselőjelöltnek minden egyes, választókerületünkhöz tartozó községében többsége lesz.

— **Esküvő a temetőben.** Czibakházáról vesszük az értesitést, hogy a főtemplom javitás alatt állván, az istenitiszteletek, annak elkészitéséig, a temetőben levő kápolnában tartatnak. — A napokban ott egy fiatal pár fogadott egymásnak örök hüséget. Egy kissé furcsa, mikor a vőlegény és menyasszony a halottak hantjai között vonul végig kiséretével; de bár figyelmeztették a boldogság mámorában levő vőlegényt, nem várta be a templom kijavitását.

— **Tisza-Földváron,** mint levelezőnk irja, a szabadelvü-párt mindennap erősbödik, és az ottani választók Lukács Béla államtitkár nevéhez nagy reményeket fűznek.

— **Tisza-Kürthön** a templomépitési munkálatokkal szépen haladnak. A régi templom lerombolásakor talált falfestményekről a napilapokban közölt hirek, melyeknek meg nem védéseért az ottani lelkész és tanitók vádoltattak. E vádak önmaguktól elháramlanak az illetőkről, mert kitünt, hogy ők minden lehetőt megtettek arra nézve, hogy ami történelmi, vagy akár régészeti szempontból a jelen, vagy az utókorra nevezetességgel bir, az a templom lerombolásakor megkiméltessék. Különösen Szük Károly ev. ref. lelkész urra vonatkozó váddal szemben megbotránkozásunknak adunk kifejezést, mert őt tudományosan képzett és a müemlékek iránt kellő érzékkel biró embernek ismerjük.

— **Csépán** — tudósitónk értesitése szerint, — a szabadelvü-párt szintén megalakult; azonban kellő tájékozottsággal nem birunk arról, hogy a választók zöme melyik párthoz tömörül.

Közgazdaság.

Assicurazioni Generali. Lapunk hirdetési rovatában közöljük az osztrák-magyar monarchia eme legrégibb és legnagyobb intézetének 1886 évi mérlegét. Az előttünk fekvő, a Triesztben f. évi április hó 27-én megtartott közgyülésén beterjesztett igazgatósági jelentésből átvesszük a következő adatokat. Az összes biztositási ágakban a dij- és illetékbevétel 14.184,415 frt 60 krra ment, mig a kamatjövedelem 1.352.474 frt 64 krnyi összeget ért el. — Kártéritésül az 1886-ik évben 9.814,465 frt 52 kr. fizettetett ki, s e szerint a Generali által alapitása, vagyis 1831. óta nyujtott kárpótlás 197.280,155 frt 20 krt tészen, miből a Szent-István korona országaira 36 257,142 frt 21 kr. esik. Az 1.184,519 frt 97 krral kimutatott tiszta nyereségből 345,864 frt 44 kr. az értékpapirok árfolyama ingadozására alakitott tartalékalaphoz csatoltatott, mi által ez felszaporodott 1 333,284 frt 5 krra, mig a rendes nyereménytartalékba az alapszabályoknak megfelelőleg 58,090 frt 90 kr. utaltatott, mivel az 2.229,369 frt 63 krra emelkedett. — A készpénz dijtartalékok 1.433,585 frt 45 krral gyarapodtak és 22 918,436 frt 68 krt tesznek. Különös figyelmet érdemel, hogy a tulajdonképi biztositási üzlet alig eredményezte a tiszta nyereség egyharmadát, ez eredmény ugyanis 355,899 frt 2 kr., mely a 14 milliónyi dijbevételnek nem egészen 2½%-a. Ellenben örvendetesnek mondható azon emelkedés, mely az életbiztositásban mutatkozik és a melyet a lehető legkedvezőbb feltételek megállapitásának lehet köszönni. — Az uj biztositások, a törlések és kifizetések levonása után 8 452,046 frt 14 krnyi gyarapodást mutatnak, melylyel a biztositott összeg 97.982,853 frt 96 krnyi roppant nagy összegre emelkedik. — Miután a biztositéki alapok 1.809,132 frt 83 krral emeltettek, minek folytán azok immár 35 088,149 frt 4 krra mennek, mégis elhatároztatott, hogy minden 315 frttal befizetett részvény után osztalékban 300 frank vagyis 120 frt aranyban fizettessék. — A mult évben elhunyt Korizmics László helyett az igazgatótanácsba beválasztották Jókai Mórt.

—

Megyénk két tekintélyesebb városa május hó folyamán, a gazdasági egylet közremüködésével, állattenyésztési kiállitást rendezett. Az egyik kiállitás Törökszentmiklóson a másik Jászberényben tartatott. Ugy az egyik, mint a másik kiállitás arról tanuskodik, hogy földmivelő gazda közönségünk, érdeklődik a nemesebb állatfajok tenyésztése iránt. De másrészről tapasztalhattuk, hogy a gazdasági egylet élén álló vezérférfiak mindent megtettek arra nézve, hogy a gazdálkodással és állattenyésztéssel foglalkozó kiállitók faj, vagy jól nevelt állataikért kellő jutalmazásban és elismerésben részesüljenek. — A jászberényi kiállitáson a város és vidékéről, csikós kanca ki lett állitva 29 db. 3 éves kanca 18 db. 2 éves 22 db. és egy éves 12 db. Mének is voltak kiállitva, három, két és egy évesek, de dijazásra egy sem találtatott méltónak. A szarvasmarha fajból 2½ éves bikák, magyar faj tehenek, nyugoti faj marhák, az egy és három éves üszők kiállitói mind részesültek dijazásban. Sertések, bikák és baromfiak is nagy számban voltak kiállitva. A lovak dijazására fordittatott 40 db. arany és 135 frt; ezen felül arany oklevelet nyert egy, ezüstöt három, és bronz érmet egy kiállitó. Szarvasmarhák kiállitói között kiosztatott 150 frt, a sertések, birkák és baromfiak kiállitói között pedig 120 frt, 50 darab gazdasági cikk is sorsoltatott ki a gazdasági egylet által, melynek értéke meghaladta a 150 forintot.

—

A méhészek figyelmét felhivjuk a bekövetkezett rajzási idény alkalmával arra, hogy lehetőleg igyekezzenek méheiket a tul kirajzástól megóvni, mert amily kellemes időjárás van most már a gyüjtés és szaporodásra, ép ugy bekövetkezhet a mult évihez hasonló száraz nyár, a midőn a rajzás utján szétforgácsolódott törzseink nem lesznek képesek magokat fentartani. Ha egy törzs két rajt bocsátott, a további rajzást megakakadályozandó, az anyaházak szedessenek le.

Különfélék.

— **Méltó kifakadas** Szuszmogi urnak az a rosz szokása volt, hogy szeretett el elmaradozni hazu'ról s csak reggel felé vetődött haza meglehetős pityókos állapotban. Egy ily alkalommal hüséges felesége már meg nem álhatta, s igy förmedt rá: „No ember, az már még is szörnyüség, a mit te csinálsz. Tegnapelőtt csak tegnap jöttél haza, tagnap csak ma, s ha most véletlenül haza nem hoz az ördög, hát megint csak holnap kerültél volna haza.

— **A legnagyobb rétes.** A világ legnagyob rétese az volt, melyet 1836-ban Dublinban sütöttek egy ottani czukrász ház ötven éves fönállása alkalmából. Es a rétes-óriás egész hosszában kinyujtva, nem kevesebb, mint ezer öl hosszu, vagyis egynegyed mértföldnyi lett volna, természetesen azonban össze volt hajtogatva, még pedig torony alakban. A magassága öt öl alsó átmérője három öl volt. Föl használtatott pedig ezen rétes óriás készitésére husz mázsa liszt, tiz mázsa zsir, öt mázsa vaj, nyolc mázsa mazsola-szőlő, négy mázsa mandula, egy mázsa különféle füszer, tizenkét mázsa cukor, két mázsa méz és kétezer tojás

— **Hármas igazság.** Városunk szép emlékü főbirájával történt: Két elkeseredett ellenség kereste fel egyszer, hogy a közöttök felmerült peres ügyeket intézze el. Mindkettőt kihallgatta s látván, hogy a dolog oly csekélységből származó, hogy inkább egymásnak személyes gyülölségéből kifolyó bosszantása, mint komoly dolog forog kérdésben. Másnapra külön-külön maga elé rendelte mindkettőt. — Másnap éppen reggelijénél ül, midőn beállit az emberek egyike s nagy hangon panaszolja baját. A biró ur türelemmel végig hallgatván, a következő szavakkal bocsájtja el: „Igazsága van." — Nemsokára betoppan a másik s ez is fennen erősiti igazságát, keri az elégtételt, mint az előbbi. Látván a biró, hogy itt nem igen van mit tenni, a jövőre bizva a dolgot, ennek is ugyanazt mondja: „Igazsága van." — Felesége azonban közbeszól az ember eltávozása után: „De hát apjuk, ha ennek is, annak is igazsága van, hol van az igazság?" „Hát fiam, neked is igazságod van."

— **Irásbeli vizsgálaton** az ügyvédjelölt egy meglehetősen bonyolódott ügyet kapott, azon utasitással, hogy a nézete szerinti teendőket adja be irásba. — Jó ideig törte fejét s nagyobbára el is készitette, de befejezni sehogy sem tudta. Végre a dolgon könnyiteni akarván, a befejezést ekképen eszközölte: „Végre a felek kiegyeztek." Ezt aztán beadván, nemsokára a következő hátirattal kapta azt vissza tanárjától: „Miután a felek kiegyeztek, — prókátorra nincs szükség."

— **Kellemes ábrázat.** Egy francia azt mondotta egy szörnyü komoly angolról, hogy „oly szomoru az ábrázatja, mintha hatlovas halottaskocsit nyelt volna le, s a gyászrojtok még kifityegnének a szájából."

— **Kép a házas életből.** A mézes hetekben: Kedves aranyos kis feleségem, mily boldog vagyok! csak azt sajnálom, hogy már előbb nem házasodtam meg vagy négy esztendővel. Egy év mulva: Hiszen tudod kedves anyjukom, nem mondhatnám, hogy éppen rosz ez a házas élet, hanem azért mégis bánom, hogy nem halasztottam még vagy négy esztendeig.

---

idősebb fiut a katonai, a másodikat a dyplomátiai, a harmadikat pedig a papi pályán látta, s mig az első már kezében tartá a tábornoki kardot; a második ott ült a király oldalán, mint első tanácsos, s a harmadiknak bibor kalappal az esztergomi érsekséget szánta, leányában pedig, magas rangu férj oldala mellett, csillagkeresztes palotahölgyet.

Erre a gőgös álomra azonban a nemeslelkü, szép német asszony ismét azt mondá, hogy: „Isten kezében van a hatalom, ő rendeli az emberek sorsát."

— Az Isten rendeli; de az ember csinálja, mondá Káloszy Álmos. Én azt akarom, hogy a Káloszy név a közélet három döntő terén érvényesüljön és éppen azért egyik fiam katona, másik diplomata, a harmadik pedig pap lesz.

— És én csak azt óhajtom, mondá a grófnő szeliden, hogy gyermekeim mindenek felett jó emberek legyenek.

— És hogy szeressék őket az emberek, jobban mint apjokat, tevé utána gunynyal Káloszy.

— Igen, hogy szeressék őket az emberek, hogy ne csak magoknak; de embertársaiknak is boldogságára legyenek.

— Birják a király kegyét inkább, mint bárki más az országban és akkor emelkedni fognak. Es az én vágyam és ez az én álmom, mondá boldog elmerengéssel Káloszy.

Szép álom ez. És boldog a szüle, midőn álma egére az angyalok festik gyermekének fényes jövőjét. De a végzet könyörtelen keze sokszor megjelen, hogy a boldog álom szülte kedves képeket eltörölje.

Ennek a kéznek sulyát meg kellett érezni a gőgös Káloszynak is. Első gyermeke már 16 éves volt és tiszt a Bécsben állomásozó huszár ezredben, öröm és büszkesége az apának és anyának.

S legkivált büszkesége Káloszynak; mert a fia szakasztott mása volt neki, gőgös és embertelen, mint az apja, s éppen ezen lelki vonásoknak lett áldozata is. — Haza jött egy karácsonyi ünnepre szüleihez látogatni. Gyönyörü téli idő volt, kitünő szánuttal.

Az ünnepek alatt reggeltől napestig futkostak a tüzes paripák S . . . s utcain a felcsörgőzött, fellobogózott diszes szánokkal, melyeken uri hölgyek és fiatal, büszke nemes urak ültek, s nagy részben magok hajtották fogataikat.

Második ünnep délutánján az ifju Káloszy Álmos is megjelent diszes szánjával két tüzes szürke méntől ragadtatva S . . . közterén. Az ifju báró maga hajtott s csak inasa ült szánján. Hajtott, mint a szélvész és nem kerül ki senkit. Hogy kerülte volna, mikor lovának szerszámain aranyos foglalatokban ott ragyogott a büszke Káloszy cimer! — Ismerte azt a cimert és ezeket a lovakat S . . n mindenki és ha ismerte, akkor tudta is kötelességét, s kitért a fényes fogat elől.

Szeredi Szálas Árpád azonban szintén a megye első emberének tartá magát, a ki szintén nem szokott senki fia elől kitérni; de éppen nem tért ki most, midőn a Szabolcsvármegyéből jött szép Kállay nővérek ültek szánkáján, kiknek egyike éppen menyasszonya is volt.

A két szán villámsebesen repült egymásnak. Szeredi Szálas idősebb ember is volt, ügyesebb hajtó is s ugy fordittatta fel Káloszy Álmos szánkaját, hogy az lovastól, mindenestől a s . . . i vár árkába dőlt.

Szeredi Szálas, mintha semmi sem történt volna — hajtott tovább. — A többi szánkások azonban rémülten megálltak s futottak a felborult és vár árkába gurult szánhoz; mert az árokból sem a lovak, sem pedig a szánon ülők nem birtak kiszabadulni.

Nagy nehezen a lovakat és az inast még élve kiszabadithatták; de az ifju báró nyakát szegve feküdt a szán alatt.

Borzasztóság! ki fogja ezt az iszonyu hirt a szülőknek elvinni, ki viszi a holttestet haza? — Az inas azt mondotta, hogy ő inkább kibujdokol a világból; de ő nem megy az öreg báró elé.

Szeredi Szálas maga sem vállalkozott erre, hanem mikor meghallotta, hogy az ifju báró mily szerencsétlenül fordult le, le sem szállt szánjáról, hanem közé vágott lovainak és a két Kállay kisasszonynyal együtt ment egyenesen Szabolcsvármegyébe.

S . . . s népe közül senki sem vitte föl a várba telelő Káloszyéknak a borzasztó szerencsétlenség hirét; de azért pillanatok alatt mindent tudtak a várban; mert a vár ablakaiból a legkényelmesebb kilátás volt a város közterének azon részére, hol a piac a vár árkához lenyulik.

Borzasztó nép volt itt összegyülve.

A grófnő látta ezt a csoportosulást és egy szolgát küldött le a tenger nép összecsoportulása okának megtudása végett.

Káloszy, mint villámsujtott rogyott össze, midőn fia halála hirét hozták.

Másnap halálra keresték Szeredi Szálas Árpádot, de hiába; a bosszut lihegő apai átokkal nem lehetett életre hivni az ifju Káloszy Álmost, a büszke Káloszynak legnagyob apai büszkeségét.

A s . . . iek azt mondták, hogy Szeredi Szálas Árpád fejéért se adnának egy pitykét. (Folyt. köv.)

HIRDETÉS.

ASSICURAZIONI GENERALI 1886. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL. Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. (1886.) **KIADÁS.**

A tétel neve	frt kr	Üzlet (Bevételek) frt kr	Vagyon (Bevételek) frt kr	Összes (Bevételek) frt kr
1. Díjtartalék a mult évről:				
a) tüzbiztositás	2009704 82			
b) szállitmánybiztositás	101668 92			
		2111373 74	. . . .	2111373 74
2. Tartalék oly károkra, melyek 1885. decz. 31-én még függőben voltak:				
a) tüzbiztositás	419416 03			
b) szállitmánybiztositás	183396 09			
c) jégbiztositás	3537 30			
		606349 42	. . . .	606349 42
3. Díjak a törlések levonásával:				
a) tüzbiztositás	6566710 21			
b) szállitmánybiztositás	1133103 52			
c) jégbiztositás	2213329 12			
		9913142 85	. . . .	9913142 85
4. Kötvényilletékek:				
a) tüzbiztositás	253667 01			
b) szállitmánybiztositás	13763 93			
c) jégbiztositás	75057 83			
		342493 77	. . . .	342493 77
5. Tőke elhelyezések jövedelme:				
a) Értékekre adott előlegek kamatai	1787 85			
b) Állam- és más értékpapirok kamatai és osztalékai	224116 26			
c) Kamatok váltóleszámitásból, folyó-számlától és ágió	79863 13	. . . .	305767 24	305767 24
6. Nyerem.-egyenleg különf. értékesitések folytán	. . . .	. . . .	57441 26	57441 26
7. Az állam és más értékpapirok többlettertéke az 1886. decz. 31-iki árfolyam szerint számitva. A tüzbiztositási ágba befoglalvák a tükörüveg biztositásban elért eredmények	. . . .	. . . .	163738 31	163738 31
Összesen	. . . .	12973359 78	526946 81	13500306 59

A tétel neve	frt kr	frt kr	Üzlet (Kiadások) frt kr	Vagyon (Kiadások) frt kr	Összes (Kiadások) frt kr
1. Viszontbiztositási díjak:					
a) tüzbiztositás		2378467 46			
b) szállitmánybiztositás		453542 46			
c) jégbiztositás		685378 86			
			3517388 78	. . . .	3517388 78
2. Károk:					
a) tüzbiztositás kifiz. kárösszegek	2,544,930.48				
tart. még ki nem fizet. károkra	451,093.65	2996024 13			
b) szállitm.-bizt. kifiz. kárösszegek	464,026.57				
tart. még ki nem fizet. károkra	164,239.93	628266 50			
c) jégbiztositás kifiz. kárösszegek	1,530,044.60				
tart. még ki nem fizet. károkra	6,038.61	1536083 21			
			5160973 84	. . . .	5160973 84
3. Díjtartalék 1886. deczember 31-én még folyó biztositásokért:					
a) tüzbiztositás } teljesen		1971890 61			
b) szállitmánybiztositás } tehermentes		97015 45			
			2068906 06	. . . .	2068906 06
4. Jutalékok:					
a) tüzbiztositás		519206 80			
b) szállitmánybiztositás		61487 82			
c) jégbiztositás		128238 52			
			708933 14	. . . .	708933 14
5. Kezelési költségek:					
a) tüzbiztositás		790309 38			
b) szállitmánybiztositás		94545 92			
c) jégbiztositás		112525 58			
			997380 88	. . . .	997380 88
6. Adók és illetékek:					
a) tüzbiztositás		219095 66			
b) szállitmánybiztositás		6653 46			
c) jégbiztositás		24761 63			
			250512 75	. . . .	250512 75
7. A nyugdíj és előleg pénztár kamatai		. . . .	. . . .	10338 82	10338 82
8. Kétes követelések leirása		. . . .	. . . .	69059 89	69059 89
Nyereség		. . . .	269264 33	447548 10	716812 43
Összesen		. . . .	12973359 78	526946 81	13500306 59

Nyereség és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztositási osztály. (1886.)

A tétel neve	frt kr	Üzlet frt kr	Vagyon frt kr	Összes frt kr
1. Díjtartalék a mult évről	19373477 49			
le: díjtartalék az átadott viszonbiztositásokra	371830 63	19001646 86	. . . .	19001646 86
2. Tartalék függő károkra	. . . .	360325 97	. . . .	360325 97
3. Díjbevétel: a) halálesetre szóló biztositásokra	3325730 86			
b) elélésre szóló biztositásokra	455059 46			
c) évjáradékra szóló biztositásokra	95198 81	3875989 13	. . . .	3875989 13
4. Kötvénydíjak	. . . .	52789 85	. . . .	52789 85
5. Díjtartalék átadott viszontbiztositásokra	. . . .	444265 98	. . . .	444265 98
6. Elhelyezett tőkék jövedelme:				
a) Jelzálog követelések kamatai	88514 69			
b) Értékekre adott előlegek kamatai	1787 66			
c) Állam- és más értékpapirok kamatai	545102 69			
d) Folyó számlák kamatai	30325 66			
e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	263150 28			
f) Életbiztositási kötvényekre adott előlegek kamatai	117526 24			
összesen	1046707 22			
miből is levonva a tartalék rendes jutalékát	821910 62	821910 62	. . . .	821910 62
marad	224796 60	. . . .	224796 60	224796 60
7. Nyerem. egyenleg különf. értékesitések folyt.	. . . .	. . . .	36546 92	36546 92
8. Az állam és más értékpapirok többletértéke az 1886. decz. 31-iki árfolyam szerint számitva	. . . .	. . . .	182126 13	182126 13
Összesen	. . . .	24556928 41	443469 65	25000398 06

A tétel neve	készpénzb. / tartalék	tartalékb. / költségtartalék	Üzlet frt kr	Vagyon frt kr	Összes frt kr
1. Viszontbiztositási díjak	. . . .	. . . .	136509 57	. . . .	136509 57
2. Fizetések esedékes biztositásokért:	készpénzb.	tartalékb.			
a) halálesetre szóló biztositásokért	1612397 02	208545 64			
b) elél s esetére szóló	481118 65	133553 03			
c) járadékokért	131271 21	1410 35			
	2224786 88	343509 02			
Levonva viszontbiztos. fejében	139241 60	4000 —			
	2088545 28	339509 02			
		2088545 28	2428054 30	. . . .	2428054 30
3. Kötvény-visszavásárlások	. . . .	. . . .	290956 82	. . . .	290956 82
4. Díj- és költségtartalék az 1887. évi számlára:	tartalék	költségtartalék			
a) Halálozásra sz. bizt.	15652675 35	313189 78			
b) Elélésre	4721957 —	19848 02			
c) Járadékbiztositás	1148044 51	— —			
	21522676 86	333037 89			
		21522676 86			
Összesen	. . . .	21855711 66			
Levonva a kiegészitési részleteket	. . . .	1006184 [illegible]			
Netto tartalék	. . . .	. . . .	20849530 62	. . . .	20849530 62
5. Orvosi tiszteletdíjak } az év folyamában kifizetve	. . . .	. . . .	39028 10	. . . .	39028 10
6. Jutalékok	. . . .	. . . .	258698 05	. . . .	258698 05
7. Költségek	. . . .	. . . .	417272 99	10467 07	427740 06
8. Adó és bélyeg	. . . .	. . . .	50243 17	. . . .	50243 17
9. Kamatok a nyereménynyel biztositottak javára	. . . .	. . . .	. . . .	16296 31	16296 31
10. Leirás kétes követelésekre	. . . .	. . . .	. . . .	37633 52	37633 52
Nyereség	. . . .	. . . .	86634 79	379072 75	465707 54
Összesen	. . . .	. . . .	24556928 41	443469 65	25000398 06

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1886. deczember 31-én.

F. sz.	VAGYON	A frt kr	B frt kr	Összesen frt kr
1	A részvényesek biztositott adóslevelei	1837500 —	1837500 —	3675000 —
2	Ingatlan birtok:			
	a) városi telkek	. . . .	4798686 74	7625531 89
	b) földbirtokok (gazdasági leltárral)	. . . .	2826845 15	
	c) 1886. deczember 31-én még el nem adott gazdasági termékek a társaság földbirtokaiból	. . . .	113907 42	113907 42
3	a) Kölcsönök a társaság életbiztositási kötvényeire	. . . .	2073501 94	2120556 94
	b) Aktiv életjáradékok és jelzálog által biztositott, a felek halálakor felveendő tőkék vételára	. . . .	47055 —	
4	Kamatozó jelzálogilag biztositott tőke-kölcsönök ingatlanokra a jelzálog osztály a tartozók kivételével: a) folyó . . . frt 1.565,950·50; b) hátralékos „ 9,350·19	. . . .	1575300 69	1575300 69
5	Kölcsönök letéteményezett állam- és másértékpapirokra	56745 77	45483 20	102228 97
6	Állam- és más értékpapirok (A melléklet)	4271024 02	12358315 36	16629339 38
7	Váltók a tárczában	247483 16	. . . .	247483 16
8	Előlegek a jelzálogosztálynak (alapsz. I. cz. e) pont)	. . . .	373879 66	373879 66
9	Pénzek folyó számlán különböző bankoknál és hitelintézeteknél	1540373 98	410959 46	1951333 44
10	Készpénz-készlet a triesti és velenczei igazgatóságok pénztárában	48422 13	18270 01	66692 14
11	Készpénz készlet a fiókok pénztárában	66744 16	27390 12	94134 28
12	Maradvány a viszontbiztositók számláiból	527100 93	14119 58	541220 51
13	Maradvány az intézet fiókjainak számláiból	818147 91	170621 68	988769 59
14	Maradvány az A mérleg folyó számláiból	. . . .	538880 83	538880 83
15	a) Adósok különböző czimek alatt	354957 64	109883 87	464841 51
	b) Adósok jelzálog kölcsönökre hátralékos kamatokkal	. . . .	4850 83	4850 83
	c) Letétek kezesség és biztositék gyanánt	523613 41	367352 31	890965 72
	d) Letét Goldschmiedt alapitvány	3000 —	. . . .	3000 —
16	Díjtartalék átadott élet-viszontbiztositásokra	. . . .	444265 98	444265 98
17	Butorzat és vasszekrények a társaság összes hivatalaiban czégtáblák, papir és nyomtatvány az összes raktárakban		— —	— —
18	Előlegezett jutalékok és szervezési költségek		— —	— —
		10295113 11	28356769 83	38651882 94
	Az 1886. deczember 31-én a jövő évekre érvénybe maradó díjkötelezők értéke: frt 22,462,483·38			

F. sz.	TEHER	A frt kr	B frt kr	Összesen frt kr
1	Alaptőke	2625000 —	2625000 —	5250000 —
2	Tőkésitett nyereménytartalék	1154085 06	1075284 57	2229369 63
3	Tartalék az értékpapirok árfolyam ingadozásának fedezésére	420848 90	912435 15	1333284 05
4	Jégbiztositás tartaléka	200000 —	. . . .	200000 —
5	Ingatlan tartalék	. . . .	1055768 40	1055768 40
6	Tartalékalap kétes követelések fedezésére	40000 —	40000 —	80000 —
7	Rendkivüli rendelkezés alatti nyeremény-tartalék	315635 —	315635 —	631270 —
8	a) Díjtartalék még érvényben levő biztositásokra az A mérlegen	2068906 06	. . . .	2068906 06
	b) „ „ „ a B mérlegen	. . . .	20849530 62	20849530 62
9	Tartalék bejelentett de deczember 31-én még ki nem fizetett károkra: az A mérlegen	621972 18	. . . .	621972 18
	a B mérlegen	. . . .	339509 02	339509 02
10	Osztalékalap az életbiztositásban nyereménynyel biztositottak javára	. . . .	428639 07	428639 07
11	A hivatalnokok ellátási pénztárának vagyona	236711 82	. . . .	236711 82
12	Jelzáloghitelezők		— —	—
13	Egyenleg a viszontbiztositók számláján	372119 65	26156 74	398276 39
14	Egyenleg az intézet fiókjainak számláján	11140 73	38675 89	49816 62
15	a) Hitelezők különböző czimeken	630005 —	60956 83	690961 83
	b) Letétek kezesség és biztositék gyanánt	523613 41	367352 31	890965 72
16	A B mérleg folyó számlájának egyenlege	538880 83	. . . .	538880 83
17	Gidoni alapitvány	5052 53	. . . .	5052 53
18	Girard alapitvány	4977 50	. . . .	4977 50
19	Goldschmiedt alapitvány	3000 —	. . . .	3000 —
20	Felosztható nyeremény (A. / B. / Összesen): frt 553 646,99 / 239,834,97 / 793,481,96; Le: Átvitel a vonatkozó nyeremény tartalék javára: frt 40,532,56 / 17,558,31 / 58,090,87; „ 513.114,43 / 222,276,66 / 735,391,09	513114 43	222276 63	735391 06
		10295113 11	28356769 83	38651882 94
	A jövő években lejárandó tüzbiztositási díjak . . . frt 22,462,483·28			

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben: **Dr. Bazzoni Richard, Besso M., Dr. Calabi R., Dr. Maurogonato I., báró Morpurgo József, Segré V., Bielitzi Vucetich János.** A vezértitkár: **Besso József.** Magyarországi vezérügynökség Budapesten az intézet saját házában, Dorottya-utcza 10. szám.

Bővebb zár-, valamint **kárkimutatások** az alanti főügynökségnél kaphatók. Ugyanitt felvilágositások legnagyobb készséggel adatnak és biztositási ajánlatok a tüz-, jég- és életbiztositási ágazatokban a legszolidabb feltételek és legolcsóbb árak mellett eszközöltetnek.

A KUN-SZENT-MÁRTONI FŐÜGYNÖKSÉG:

GROSS LAJOS.

Kun-Szent-Márton, 1887. Nyomatott a kiadótulajdonos Sima Ferencz könyvnyomdájában.